

[Ministeren for offentlige arbejder]

derorganisationers bestemte opfattelse, at en løsning må findes og gennemføres i alle 3 skandinaviske lande. Og så føjer man det meget afgørende til, at en enkeltstående national løsning ikke vil få den tilsigtede virkning.

Det siger vel nok et og andet om – og i et meget klart sprog – at der her er tale om en situation, som jeg ikke har ansvaret for, men en situation, som bliver drøftet på tværs af landegrænser flyvelederne imellem.

Må jeg i fortsættelse heraf også minde om, at der i går formiddags i Cairo blev afsluttet en 10 dages international drøftelse for flyvelederorganisationsrepræsentanter. Hvad der er drøftet ved denne lejlighed, aner jeg ikke noget om, og hvad der er truffet beslutning om ved denne lejlighed med hensyn til den fremtidige strategi på det internationale flyvelederområde, aner jeg heller ikke noget om. Men jeg synes, det skal nævnes for også derved at understrege, at den situation, vi sidder med her, ikke er en situation, der alene berører os her i landet.

Så har jeg noteret mig, at det fra flere ordføreres side meget stærkt er blevet tilkendegivet, at selv om man gerne ser reetableret samtaler eller optaget forhandlinger på dette område, må det alligevel ske i en sådan form, at der ikke kommer flere penge på bordet. Jeg skylder folketetinget samtidig at tilkendegive, at det er sagt i en sådan form, at det ikke kan give anledning til misforståelser, og jeg har også noteret mig udtalelser af den art.

Så forstår jeg, at hr. Ivar Hansen, hr. Grove og vel for den sags skyld også hr. Ivar Hansen var stærkt optaget af . . .

Formanden:

Ministeren nævnte hr. Ivar Hansen to gange.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Undskyld, hr. formand, så er det hr. Alfred Hansen.

Formanden:

Det er jo noget helt andet.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Der er immervæk en forskel.

Formanden:

Ja!

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Alle tre ordførere var inde på det spørgsmål, om der var mulighed for, at private firmaer overtog denne flyveledelse, som i dag er under statens luftfartsvæsen, og herom vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Det er jo et synspunkt, der også er blevet luftet ved andre lejligheder, også på tidligere tidspunkter. Med den interesse, som hr. Ivar Hansen viste denne tanke i dag, kan man sådan set også godt undre sig ikke så lidt over, at hr. Ivar Hansen ikke på et tidligere tidspunkt har været optaget af at få denne tanke realiseret. Men det har sikkert sin forklaring; det skylder jeg at sige samtidig.

Såfremt man forestiller sig, at et privat firma som tilkendegivet her i dag også af hr. Ivar Hansen helt overtager ledelsen, løber man ind i problemer, da de nuværende flyveledere er tjenestemandsansat og ikke uden videre kan fjernes. Ansættelse af flyveledere fra disse private firmaer samtidig med tjenestemandsansatte flyveledere er i hvert fald efter min opfattelse noget meget urealistisk, når man samtidig betænker de store lønforskelle.

I fortsættelse heraf vil jeg også godt sige, at jeg selv har store betænkeligheder ved at lade et privat firma, som naturligvis må basere sin virksomhed på almindelige forretningsmæssige principper, overtage ansvaret for et flyvesikkerhedsmæssigt meget vigtigt og følsomt område.

Jeg må endvidere oplyse – og det er ikke nogen uvæsentlig oplysning – at de lande, som i dag har kontrakt med private firmaer om varetagelse af flyvekontrolltjenesten, i de fleste tilfælde arbejder henimod selv at overtage ansvaret for den nationale flyvekontrolltjeneste.

Hr. Ivar Hansen gjorde også nogle bemærkninger om SAS og kom herunder også ind på SAS' økonomiske situation. Tidspunktet for SAS' regnskabsaflæggelse har ikke ændret sig, siden hr. Ivar Hansen var minister, og derfor er jeg altså heller ikke i stand til i dag at give de konkrete svar på SAS' økonomiske situation, som jeg forstod hr. Ivar Hansen gerne ville have. Men jeg